

ПОСТІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ ЎКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ ЄПИСКОПІВ ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ

*Преподобним отцям, всесечесному монашеству, Божому
люду Української Православної Церкви в Україні і
поза нею:*

Голодомор в Україні 1932-33 рр.

Дорогі Брати і Сестри!

Кожного року восени, ми українці на Батьківщині і в Діаспорі збираємося, щоб разом вшанувати пам'ять тих братів і сестер, що були замучені голодом в 1932-33 рр.

Цього року минає 76 літ від тієї страшної трагедії, яку пережив наш нарід, і ми, тут в Діаспорі вшановуємо їхню пам'ять. З цієї нагоди ми зустрічаємо в нашій пресі дуже багато статей, які свідчать про те страхіття. То свідчать ті, що самі пухли й голодували, ті, що бачили як наш люд вмирав, вони бачили вимерлі цілі села, які позаростали бур'янами, бачили мертвих по полях, по дорогах, в містах на вулицях, вони бачили як тих мертвих збирали на вози й везли, щоб поховати в спільній могилі, вони бачили як старий чоловік ходив по селі і збирав у мішок мертвих немовлят і носив на цвинтар, щоб похоронити. Вмирили старі, вмирили молоді, чоловіки й жінки, вмирили діти й немовлята. Одна четвертина всього українського населення вимерла з голоду. Тут ми питаємо себе, чому українське населення муіло помирати такою страшною смертю? Чи українська земля не могла прогледувати того хлібороба, що своїм потом зрошував її, що своєю кров'ю захищав її? Так, могла.

Сам Сталін сказав в січні 1933 року, що на Україні в 1932 році був великий урожай, то значить, що було хліба й до хліба, то коли так, то чому ж виник голод? Тому, що цей голод був потрібний комуні, це була фаза боротьби з українською інтелігенцією, з українськими робітниками, з селянами-хліборобами, з тими, що держались своєї святої Православної Церкви, з тими, що захищали свою українську мову й хотіли бути господарями у своїй хаті.

*Церква-пам'ятник св. Андрія
Первозванного в духовному осередку УПЦ
в США (Саут Бавнд Брук, Н. Дж.),
зведена в пам'ять жертв штучно-
створеного Голодомору в Україні
1932-1933 років.*

*St. Andrew Memorial Church at the
Metropolia center of our UOC of the USA
(South Bound Brook, NJ). The church is a
monument for the victims of the Genocidal
Famine in Ukraine of 1932-1933.*

За наказом червоного окупанта, посунули на Україну тисячі НКВД, міліції, комсомольців та своїх перекінчиків, які ходили по селах і забирали останнє зеренце, не лише з комор, але і з горщика, що господині пробували заховати від їхнього ока.

Залишили були населення, головно по селах, без жодної їжі. Люди почали голодувати, пухнути й умирати. В багатьох селах від 50 до 75 процент населення вимерло, а решта хто ще мав сили, розійшлися по Советському Союзі, шукаючи куска хліба, або пішли до колгоспу, щоб врятуватися від страшної голодної смерті. Більшовики знали, що світ буде їх осуджувати за цей злочин проти України, тому в 1933 році було заборонено закордонним кореспондентам відвідувати Україну.

Але весь світ дізнався про те страхіття, що панувало на Україні, і часописи у вільному світі почали про це писати. Тоді газета «Правда» напала на австрійський часопис «Райхспост» за те, що цей часопис писав про голод на Україні. Вільний світ зареагував — перше Українські Церкви на еміграції, Ліга Націй, Конгрес Європейських меншостей. Але всі протести, всі збірки, не мали успіху, бо окупанти твердили, що ніякого голоду на Україні немає і ніякої допомоги для України не потрібно.

Від того часу минуло 76 років. Україна не загинула, як цього бажали вороги, вона продовжує свою боротьбу й вірить у свою перемогу!

Ми збираємось кожної осені, щоб разом помолитися за спокій душ замучених голодом, щоб Господь оселив їх там, де праведники спочивають,

Пам'ятник жертвам штучно-створеного Голодомору в Україні 1932-1933 років. (Київ, Україна)

Monument for the victims of the Genocidal Famine in Ukraine of 1932-1933. (Kyiv, Ukraine)

Dear Brothers and Sisters in our Lord,

During the autumn every year we Ukrainians in the homeland and in the Diaspora gather together to honor the memory of our brothers and sisters who were made to suffer through the Holodomor of 1932-33.

This year we mark 76 years since that terrible tragedy which was experienced by our nation, and we here in the Diaspora honor the memory of its victims. At this time we find many articles in our press which bear witness to this terrible act. We read about those who were swollen with hunger and starvation; those who witnessed the death of others; those who saw entire villages of the dead overgrown with weeds; those who saw the dead in the fields, on the highways, in towns on the streets; those who witnessed how corpses were loaded onto carts and taken to be buried in a common grave and of how an old man walked through the village gathering the bodies of dead babies in a sack to take them to the cemetery and give them burial.

The old, the young, men and women, children and babies — all died. One fourth of the entire Ukrainian population died from starvation. We ask ourselves: "Why was it necessary for the Ukrainian population to die such a horrific death? Could the Ukrainian land not feed the peasant, who by the sweat of his brow cultivated her, who by his own blood protected her?"

PERMANENT CONFERENCE OF UKRAINIAN ORTHODOX HIERARCHS BEYOND THE BORDERS OF UKRAINE

*To the Venerable Clergy, Monastics and Faithful
of the Ukrainian Orthodox Church Beyond
the Borders of Ukraine and to our Brothers and Sisters
of the Faith in Ukraine:*

Famine (*Holodomor*) in Ukraine 1932 - 1933

The answer is, of course, that yes, she could have.

Stalin himself in January of 1933 stated that there was a great harvest in Ukraine in 1932. In other words, there was bread, bread to spare. If this was so, how did a famine occur? It is because this famine was needed by the communists. It was a phase of the battle with the Ukrainian intelligentsia, with the Ukrainian workers, with the villagers and peasants, with those who supported their Holy Orthodox Church, with those who maintained their Ukrainian language and wished to be the master in their own home.

Following the orders of the red occupiers, thousands of NKVD (Soviet Secret Police) agents, members of the militia, members of the Communist Youth and other lackeys were set loose in Ukraine to go through the villages and take the last grains of wheat, not only from the silos and barns, but even from homes, where mothers had hidden some in hope of feeding their children.

The population, especially in the villages, was left with no food. People began to starve, swell up, and die. In many villages from 50 to 75 percent of the population died, and those who had the means to do so wandered throughout the Soviet Union seeking a piece of bread or joined a collective farm to save themselves from a terrible death by hunger. The Bolsheviks knew that the world would condemn them for this great crime against Ukraine, and so in 1933 foreign correspondents were forbidden to visit Ukraine. The whole world learned, however, of this terror which engulfed Ukraine and newspapers in the free world began to write about it. The Soviet newspaper "Pravda" attacked the Austrian newspaper "Reichspost", which

Famine (*Holodomor*) in Ukraine: 1932 - 1933

published articles about the famine. The free world reacted – first of all the Ukrainian churches in the Diaspora, the League of Nations, the Congress of European Minorities. Neither protests nor charitable collections had any success, for the occupiers swore that there was no famine in Ukraine and therefore Ukraine needed no help.

Seventy-six years have passed! Ukraine was not destroyed as her enemies had hoped, but continues to struggle to this today and believes in her ultimate victory!

We gather every autumn to pray together for the repose of the souls of those who perished by starvation – that the Lord has granted them a place where the righteous dwell, and that He will give us the strength to continue the fight and not become discouraged, but to proceed with firm steps to victory, in building a strong and firm Ukrainian state.

“Yes Lord, help us in this great task, that our people, already living eighteen years in freedom, might continue to pray in their native Church and in their native language and that our enemies would never again have the opportunity to commit genocide against our people as they did in 1932/33. Help us, O God, to build a strong Ukraine in order that we would have, in the words of Taras Shevchenko, ‘in our own house – our own truth, and strength, and freedom!’ May the memory of our fathers, mothers, brothers and sisters who perished in this horrible evil be eternal.”

†CONSTANTINE

*Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church in the
USA and in Diaspora*

†JOHN

Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

†ANTONY

Archbishop of the Ukrainian Orthodox Church of the USA

†IOAN

Archbishop of the Ukrainian Orthodox Church in Diaspora

†YURIJ

Archbishop of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

†JEREMIAH

*Archbishop of the South American Eparchy of the
Ukrainian Orthodox Church*

†ILARION

Bishop of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

†ANDRIY

Bishop of the Ukrainian Orthodox Church of Canada

†DANIEL

Bishop of the Ukrainian Orthodox Church in the USA

*Місійна група молоді УПЦ в США перед
пам'ятником жертвам Голодомору в Києві.*

*The College Student Orphanage Mission Team
at the monument for the victims of the
Genocidal Famine in Ukraine of 1932-1933.*

Голодомор в Україні: 1932-33

а нам, щоб подав сили встояти в боротьбі, щоб не заломитися, а йти твердим кроком аж до перемоги, до утвердження сильної і міцної Української держави.

“Так, Господи, допоможи нам в цьому великому ділі, щоб наш народ ставши 18 років тому вільним, і надалі міг молитися у своїй рідній Церкві, своєю рідною мовою і щоб наші вороги не мали більше можливості мордувати наш народ, так як вони це зробили в 1932-33 рр. Допоможи нам, Боже, збудувати міцну Україну і щоб була в нас, за словами Тараса Шевченка: ‘в своїй хаті – своя правда і сила, і воля!’ А пам'ять тим нашим батькам, матерям, братам і сестрам, які загинули від цього страшного лиха, нехай буде вічною.”

†КОНСТАНТИН

*Митрополит Української Православної Церкви в США
і діаспорі*

†ІВАН

Митрополит Української Православної Церкви в Канаді

†АНТОНІЙ

Архиєпископ Української Православної Церкви в США

†ІОАН

Архиєпископ Української Православної Церкви в діаспорі

†ЮРІЙ

*Архиєпископ Української Православної Церкви
в Канаді*

†ЄРЕМІЯ

*Архиєпископ Південно-Американської Єпархії
Української Православної Церкви*

†ІЛАРІОН

Єпископ Української Православної Церкви в Канаді

†АНДРІЙ

Єпископ Української Православної Церкви в Канаді

†ДАНИІЛ

Єпископ Української Православної Церкви в США